

TT - Khác với mọi ngày, dù tôi đã thực hiện các thao tác đầy đủ cần thiết nhưng lớp tôi chưa nghiêm túc, các em có vẻ lơ đãng.

Rất nhanh, tôi quan sát chung một vòng lớp và dừng lại ngay em H. - lớp trưởng của lớp tôi.

"Nhưng gì thầy đã hứa, thầy phải giữ lời. Bình tĩnh, đừng nóng giận cái sai của học sinh, giúp

H. cũng không tự nhiên, năng động như mọi ngày, đôi mắt em không dám nhìn thẳng vào tôi. Tôi tiếp tục bài giảng, không gian như chợt có tiếng ngòi bút chày trên giấy mà thôi. Đột nhiên tôi dừng lại giảng, chân bước nhanh xuống chỗ H.. H. giật mình, lấy tay che vệt trang giấy đang viết dở. Tôi yêu cầu em nộp lại trang giấy ngay. Một giây sau em mới dám thực hiện đúng lời thầy nói. Nhìn sơ qua, tôi vẽ a giấy vẽ a buồn cười vì đó chỉ là lời yêu cầu phải viết càng nhiều càng tốt mà nội dung đề ý là nêu tin tưởng vào sự huy động bí quyết tâm linh, các em sẽ thi đỗ cả hai kỳ thi sắp đến. Tôi tiếp tục giảng và đến H. lại sau tiết học cuối để tìm hiểu thêm. Đúng như, H. đến tôi lại lớp. Không tự nhiên nghiêm túc, tôi như đang hỏi:

- Em học tốt sao lại tin vào chuyện thần tiên chép bài, gọi cho người ngốc thì sao?

H. như nhiên trả lời tôi:

- Dì! Em mong cô lớp mình đưa thi đỗ !

Tôi hỏi tiếp:

- Làm sao em có tờ rơi này và em hiểu nó i dung ra sao?

- Đồ ! Trong mắt tôi nhìn đi photo tài liệu học tập, chúng biết ai đã đưa vào. Em thấy là những nội dung chỉ khuyên học sinh sống lành mạnh, làm điều tốt, chăm chỉ và chép nội dung này lại cho những bạn, mà bạn lại chép cho những bạn khác nữa... Tất cả sẽ thì đi ngay.

- Vậy đó là lý do em không tập trung trong giờ học à?

Chép nguyên văn, gửi những người

Ai trong giờ học sinh của mình không tập trung nhìn đồ vật là đi nghỉ ngơi như hãy chép nguyên đơn

- Em xin là thấy những em không có tiền để photo 50 bạn gửi cho bạn bè. Em mà chép gửi đồ vật khoanh mắt bạn trong lớp thì bạn thầy phát hiện.

- À! Tôi hiểu ra vấn đề chính là chỉ các em cần photo càng nhiều càng tốt, chỉ học tốt thì làm gì chúng ta.

Tôi cho em biết sau khi em hứa đang ngay vì chép bạn văn đó. Tôi cũng hứa không tiết lộ tên em với mọi người cũng như áp dụng các hình thức kỷ luật gì cả, xem đây chỉ là một sai sót cần rút kinh nghiệm mà thôi. Hôm đó ông của lớp trình bày bình thường, các em cũng được tôi nhắc nhở không nên mất thời gian vào chuyện chép hoặc photo lại để nghỉ gửi cho các bạn mà dành thời gian cho học tập. Các bạn chép tay hay photo các em cũng nộp lại cho tôi để kiểm tra. Tôi ghi chép vào sổ chỉ nhằm và cách xử lý của tôi, không quên lưu ý xem những bạn đã thất bại chỉ trong những tuần sau đó.

Mấy ngày sau trong tiết kiểm tra học sinh của giáo viên, nội dung này được ban giám hiệu ghi

nhân. Ban giám hiệu nhà trường mong mọi tôi lên trao đổi và sẽ vì vì c này. Cách nhìn nhận và nhìn đời của ban giám hiệu là cần trường phải ngay học sinh nào đã phát tán tài liệu và cần để các bạn khác tham gia. Tôi trình bày cách giải quyết của mình và không nhận được sự đồng ý của ban giám hiệu. Sự việc căng thẳng đến mức ban giám hiệu đòi báo cáo sự việc lên cấp trên và lưu ý rằng tôi - giáo viên chủ nhiệm lớp - là người bao che cho sai phạm của học sinh. Tôi phải kiên trì thuyết phục ban giám hiệu rằng đây chỉ là sai sót do nhận thức của các em. Học sinh có hành động không đúng đã nhận thức được cái sai của bản thân. Em này vốn là một học sinh giỏi, hoạt động đoàn thể tích cực, nhiều năm liên tục được khen thưởng, là một cán bộ lớp gương mẫu. Em đã dũng cảm nhận sai sót và tiếp tục đi vào hành hoạt động của lớp tốt. Tôi, với vai trò thầy chủ nhiệm, đã giúp em thay đổi nhận thức ngay sau khi sự việc xảy ra, đã hòa giải các lớp là không kể luỵt, không công khai tên học các em vì mức độ sai phạm không lớn, đã ngăn chặn tiếp diễn. Nếu tiếp tục tên học các em, dù ban giám hiệu không đưa ra mức kỷ luật, các em sẽ không còn tin tưởng vào thầy chủ nhiệm cũng như các thầy cô khác nữa. Nếu ban giám hiệu thầy cần thì tôi phải có hành động kiên quyết với vi phạm này thì xin cấp áp dụng vào tôi. Nhưng gì đã hòa với học sinh tôi không thể làm trái...

Cùng ban giám hiệu quyết định cho các thầy nghỉ ngay để kịp xem tôi có thể hiểu biết pháp giáo dục của học sinh và tìm hiểu thái độ của các em ra sao. May mắn là tất cả học sinh đều cho biết thầy đã phân tích đúng sai của sự việc, xây dựng được cảm giác, phương pháp học tập khoa học. Cấp lớp đã nâng cao nhận thức và nộp lại đầy đủ các bản chép tay đã nhận được. Thầy thông báo sự tiêu hủy những gì các em đã chép và sự phát nguyện học sinh nào tiếp tục vi phạm.

Cùng tôi đã thuyết phục được ban giám hiệu giải quyết vấn đề về mức độ nghiêm trọng chung trong toàn trường, không để xảy ra các lớp khác. Với vai trò người thầy chủ nhiệm, tôi tận hào giải quyết lòng tin của các em, giúp các em nhìn thầy khuyết điểm và quan trọng hơn là sự chấp nhận khuyết điểm của bản thân. Nhưng ngày sau đó cho tôi kết thúc năm học, học sinh của tôi luôn hoàn thành tốt những quy định của nhà trường.

Gặp em nhưng không bao giờ tôi nhắc lại chuyện xưa. Có một điều tôi chưa kể đó là có lúc tôi cũng hoang mang suốt thời gian tên em vì có được nghiệp đã nhận xét: được ngu mà bỏ vào học trò, hòa nhập được ngay giải pháp, cần để hết cho ban giám hiệu thôi!

Tin tức báo Tuổi trẻ